U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Jany Brothánkové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **J. H.,** proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 31. 7. 2017, č. j. 59 Af 35/2017 - 32,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 31. 7. 2017, č. j. 59 Af 35/2017 – 32 (dále také „*napadené usnesení*“), jímž krajský soud odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2017, č. j. 10394/17/5100-31462-704389 a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků, o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo [(§ 102 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Kasační stížnost však nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), ačkoliv byl v napadeném usnesení náležitě poučen o délce lhůty k podání kasační stížnosti i o počátku jejího běhu.

[3] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do *dvou týdnů* po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[5] Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě

zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[6] Podle § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.

[7] Nejvyšší správní soud vyžádal od krajského soudu jeho spis sp. zn. 59 Af 35/2017. Z doručenky připojené na čl. 33 spisu krajského soudu vyplývá, že krajský soud doručoval napadené usnesení stěžovateli do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Protože stěžovatel nebyl na adrese uvedené v žalobě zastižen, byla zásilka uložena dne 2. 8. 2017 u provozovatele poštovních služeb a stěžovateli byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Jelikož si stěžovatel písemnost v úložní době nevyzvedl, byla tato dne 15. 8. 2017 vložena do domovní schránky. Za den doručení usnesení krajského soudu je tak nutno v souladu s § 49 odst. 4 o. s. ř. považovat pondělí 14. 8. 2017, což byl poslední den lhůty určené k vyzvednutí uložené písemnosti.

[8] Stěžovatel podal kasační stížnost elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu dne 29. 8. 2017. V souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s. své podání doplnil písemně dne 30. 8. 2017 originálem kasační stížnosti, který byl dán k poštovní přepravě dne 29. 8. 2017(viz obálka na čl. 8 spisu zdejšího soudu). Jako datum podání kasační stížnosti je tudíž třeba brát úterý 29. 8. 2017.

[9] Ze shora popsaného skutkového stavu věci je zřejmé, že dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti (§ 40 odst. 1 s. ř. s.), bylo pondělí 14. 8. 2017. Konec dvoutýdenní lhůty (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pondělí 28. 8. 2017. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě (§ 40 odst. 4 s. ř. s.). Kasační stížnost však byla stěžovatelem zaslána na elektronickou podatelnu zdejšího soudu až dne 29. 8. 2017 (viz bod [4] tohoto usnesení) a byla tedy podána opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout.

[10] Nejvyšší správní soud tedy z uvedených důvodů kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou.

[11] S ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud již nezabýval žádostí stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro toto řízení, ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Takový postup by byl ryze formální a rozporný se zásadou procesní ekonomie.

[12] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a to tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. listopadu 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu